

PRZEKRÓJ

P O D A T K O W Y

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Przetwarzanie materiału powierzzonego jako usługa na gruncie VAT , wyrok NSA z 3 marca 2026 r., sygn. I FSK 1195/23	3
Ujmowanie kosztów współpracowników we wskaźniku nexus przy stosowaniu IP Box , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.622.2025.2JKU	4

Przetwarzanie materiału powierzono jako usługę na gruncie VAT, wyrok NSA z 3 marca 2026 r., sygn. I FSK 1195/23

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła spółki prowadzącej działalność polegającą na wykonywaniu procesów technologicznych na elementach metalowych wykorzystywanych w produkcji przemysłowej [dalej: Spółka]. W ramach współpracy z zagranicznym kontrahentem [dalej: Kontrahent] Spółka realizowała świadczenie polegające na izolowaniu rur miedzianych. Materiał podstawowy w postaci rur był powierzony Spółce przez Kontrahenta i pozostawał jego własnością przez cały okres realizacji zamówienia. Spółka wykonywała na nim określony proces technologiczny, wykorzystując własne zaplecze produkcyjne oraz materiały pomocnicze niezbędne do przeprowadzenia izolacji. Udział materiałów należących do Spółki w wartości produktu końcowego był jednak relatywnie niewielki i wynosił około 15%. Po zakończeniu procesu technologicznego gotowe elementy były przekazywane Kontrahentowi.

Spółka wystąpiła z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, powzięła bowiem wątpliwość, czy opisane czynności należy kwalifikować jako dostawę towarów w rozumieniu art. 7 ustawy VAT, czy też jako świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 tej ustawy.

Główny przedmiot sporu i przebieg postępowania

Zdaniem Spółki realizowane świadczenie stanowiło kompleksową dostawę towarów. Spółka argumentowała, że rzeczywistym celem Kontrahenta jest nabycie gotowego produktu – zaizolowanej rury miedzianej – a nie samej usługi modyfikacji materiału powierzono.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej [dalej: Dyrektor KIS lub Organ] uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe. Organ wskazał, że analizowane świadczenie ma charakter kompleksowy, jednak elementem dominującym jest usługa polegająca na przetworzeniu rur miedzianych poprzez nadanie im określonych właściwości termoz izolacyjnych. W konsekwencji czynność ta

powinna być traktowana jako świadczenie usług na gruncie VAT.

Spółka zaskarżyła interpretację do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Wrocławiu [dalej: WSA]. WSA nie podzielił jednak jej argumentacji i oddalił skargę, uznając, że zasadniczym celem świadczenia jest wykonanie procesu technologicznego na materiale powierzonym przez Kontrahenta.

Od tego wyroku Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej: NSA].

Stanowisko NSA

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 3 marca 2026 r. oddalił skargę kasacyjną Spółki, dzieląc stanowisko Organu oraz ocenę prawną zaprezentowaną przez WSA. NSA wskazał, że przy kwalifikacji świadczeń na gruncie VAT konieczne jest ustalenie ich rzeczywistej treści ekonomicznej, uznając, iż w analizowanej sprawie zasadniczym elementem świadczenia jest proces technologiczny polegający na izolowaniu rur należących do Kontrahenta. NSA zwrócił uwagę, że materiał powierzony przez Kontrahenta stanowi zdecydowaną większość wartości produktu końcowego – około 85%. Zdaniem sądu, okoliczność ta potwierdza, że istotą świadczenia jest przetworzenie materiału powierzono, a nie dostawa towaru wytworzonego przez wykonawcę.

W konsekwencji NSA uznał, że opisane czynności należy kwalifikować jako świadczenie usług.

Omawiany wyrok wpisuje się w linię orzeczniczą, zgodnie z którą przy kwalifikacji świadczeń na gruncie VAT decydujące znaczenie ma ich ekonomiczna istota oraz ustalenie elementu dominującego w danym świadczeniu.

W analizowanej sprawie materiał podstawowy przez cały czas pozostaje własnością Kontrahenta, natomiast wykonawca realizuje na nim określony proces technologiczny przy wykorzystaniu własnej infrastruktury produkcyjnej oraz know-how. Z tej perspektywy trud-

no uznać, że Spółka dokonuje na rzecz Kontrahenta dostawy własnego towaru.

Stanowisko NSA należy zatem uznać za co do zasady przekonujące. Sąd trafnie bowiem wskazał, że istotą świadczenia jest wykonanie procesu technologicznego na materiale powierzonym przez Kontrahenta (a więc zrealizowanie czynności usługowej).

Pewne wątpliwości może jednak budzić wyraźnie zaakcentowanie przez NSA proporcji wartości materiałów wykorzystanych w procesie produkcyjnym. W mojej ocenie, choć udział materiału powierzonego może stanowić istotną wskazówkę interpretacyjną, nie powinien być traktowany jako kryterium rozstrzygające.

W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreślano bowiem wielokrotnie, że sam udział materiałów wykorzystanych w procesie produkcyjnym nie może być jedyną przesłanką decydującą o kwalifikacji świadczenia (por. m.in. wyrok NSA z 17 maja 2012 r., sygn. I FSK 1154/11). W praktyce możliwe są bowiem sytuacje, w których udział materiałów własnych wykonawcy jest niewielki, a mimo to charakter transakcji będzie bliższy dostawie towarów – przykładowo w przypadku zamówienia określonego produktu końcowego.

Z tego względu przy kwalifikacji tego typu transakcji zasadnicze znaczenie powinna mieć przede wszystkim analiza ich celu gospodarczego oraz rzeczywistego charakteru świadczenia.

Jednocześnie należy zauważyć, że powyższe uwagi opierają się na treści ustnego uzasadnienia wyroku. Nie można wykluczyć, że w pisemnym uzasadnieniu NSA argumentacja sądu zostanie przedstawiona w sposób bardziej kompleksowy, a znaczenie wskazanego kryterium wartości materiałów zostanie odpowiednio doprecyzowane. W praktyce bowiem uzasadnienia ustne – z uwagi na ich skrótowy charakter – nie zawsze oddają pełny tok rozumowania sądu. Niewykluczone zatem, że część

wskazanych wątpliwości zostanie rozwiązana po opublikowaniu pisemnego uzasadnienia wyroku.

Znaczenie wyroku dla praktyki

Wyrok NSA ma istotne znaczenie dla przedsiębiorców prowadzących produkcję na materiale powierzonym, w szczególności w sektorze przemysłowym, motoryzacyjnym czy elektronicznym.

Kwalifikacja świadczenia jako usługi lub dostawy towarów może bowiem wpływać na sposób rozliczenia VAT, w tym w szczególności na ustalenie miejsca opodatkowania oraz sposób dokumentowania transakcji.

Ryzyko podatkowe może pojawić się zwłaszcza w sytuacjach, gdy wykonawca wykorzystuje znaczną ilość własnych materiałów, kontrahent oczekuje przede wszystkim dostarczenia określonego produktu końcowego lub gdy dochodzi do przeniesienia ekonomicznego władztwa nad wytworzonym towarem. W takich przypadkach organy podatkowe mogą uznać, że rzeczywistym przedmiotem transakcji jest dostawa towarów, a nie usługa przetworzenia materiału powierzonego.

SYLWIA WIŚNIEWSKA-SURDEL
STARSZY KONSULTANT

Ujmowanie kosztów współpracowników we wskaźniku nexus przy stosowaniu IP Box, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.622.2025.2.JKU

Interpretacja indywidualna wydana przez DKIS dotyczyła sposobu ujmowania kosztów współpracowników B2B przy stosowaniu preferencji IP Box.

Wnioskodawca wskazał, iż realizuje aktywności o charakterze twórczym, obejmujące m.in. projektowanie architektury systemów, tworzenie i rozwijanie kodu źródłowego, testowanie oraz wdrażanie oprogramowania

u klientów. Działania te mają charakter zorganizowany i systematyczny, a ich rezultaty (nowe programy komputerowe, jak i ich istotne ulepszenia) stanowią utwory w rozumieniu art. 74 prawa autorskiego.

Spółka realizuje projekty poprzez zaangażowanie (i) pracowników zatrudnionych na podstawie umów o pracę i umów cywilnoprawnych oraz (ii) współpracowników działających w modelu B2B. Osoby współpracujące w tej formule tworzą fragmenty kodu źródłowego lub kompletne programy komputerowe, do których majątkowe prawa autorskie są następnie przenoszone na Spółkę. Nabywane fragmenty kodu stanowią element większych rozwiązań tworzonych przez Wnioskodawcę. Spółka prowadzi również ewidencję pozwalającą na wyodrębnienie poszczególnych kwalifikowanych praw własności intelektualnej oraz przypisanie im odpowiednich przychodów i kosztów, w nawiązaniu do art. 24e ustawy CIT.

W przywołanej interpretacji Wnioskodawca zadał cztery pytania dotyczące: (i) uznania prowadzonej działalności za działalność B+R, (ii) możliwości zaliczenia ponoszonych wydatków do kosztów kwalifikowanych, (iii) prawa do stosowania preferencji IP Box wobec dochodów z oprogramowania oraz (iv) sposobu obliczania wskaźnika nexus (w szczególności klasyfikacji wydatków ponoszonych na współpracowników B2B).

Zdaniem Wnioskodawcy działalność programistyczna prowadzona przez spółkę ma charakter twórczy i systematyczny, co oznacza, że spełnia definicję działalności B+R. W konsekwencji ponoszone w jej ramach wydatki powinny być traktowane jako koszty kwalifikowane. Ponadto, Spółka zwróciła uwagę na fakt, że dochody z komercjalizacji oprogramowania stanowią dochody z kwalifikowanych praw własności intelektualnej, które mogą korzystać z preferencyjnej 5-procentowej stawki CIT w ramach preferencji IP Box. Jednocześnie Wnioskodawca podkreślił, że wydatki związane ze współpracownikami B2B należy odpowiednio przyporządkować do wskaźnika nexus: (i) koszty usług i fragmentów kodu do lit. b, (ii) natomiast nabycie gotowego programu komputerowego wraz z pełnymi prawami autorskimi do lit. d.

Organ podatkowy uznał stanowisko Wnioskodawcy jako prawidłowe, w związku

z czym potwierdził, że działalność polegająca na tworzeniu i rozwijaniu oprogramowania spełnia definicję działalności B+R. Ponadto, wskazał, że wydatki ponoszone w związku z tymi pracami mogą stanowić koszty kwalifikowane, przy założeniu, iż są w bezpośrednim związku z działalnością B+R.

Jednakże kluczowe znaczenie miały jednak ustalenia dotyczące IP Box. DKIS bowiem potwierdził, że programy komputerowe tworzone, rozwijane lub ulepszone przez spółkę stanowią kwalifikowane prawa własności intelektualnej w rozumieniu art. 24d ust. 2 pkt 8 ustawy CIT, a dochody uzyskiwane z ich sprzedaży, licencjonowania lub uwzględnienia w cenie usług mogą być opodatkowane preferencyjną stawką 5% CIT. DKIS zaakceptował również sposób przypisywania kosztów do poszczególnych elementów wskaźnika nexus. Wydatki na nabycie fragmentów kodu źródłowego oraz usług informatycznych od niepowiązanych współpracowników B2B zostały uznane za koszty nabycia wyników prac B+R i przypisane do lit. b wskaźnika. Natomiast wydatki na zakup gotowego programu komputerowego wraz z pełnymi prawami autorskimi zakwalifikowano do lit. d, jako koszty nabycia kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

Przedstawioną interpretację należy ocenić pozytywnie, ponieważ w sposób przejrzysty i praktyczny odnosi się ona do realiów funkcjonowania firm z branży IT, w których proces tworzenia oprogramowania bardzo często odbywa się w modelu zespołowym, z udziałem zarówno pracowników etatowych, jak i współpracowników działających w formule B2B. Organ podatkowy potwierdził bowiem, że taki model organizacji pracy nie wyklucza uznania prowadzonej działalności za działalność B+R, przy założeniu, że ma ona charakter twórczy, systematyczny i prowadzi do powstawania nowych lub ulepszonych rozwiązań technologicznych.

Na szczególną uwagę zasługuje także potwierdzenie prawidłowej kwalifikacji kosztów ponoszonych na współpracowników B2B przy obliczaniu wskaźnika nexus. Organ zaakceptował podejście polegające na rozróżnieniu pomiędzy

nabyciem fragmentów kodu źródłowego lub usług programistycznych a nabyciem gotowego programu komputerowego wraz z pełnymi prawami autorskimi. W pierwszym przypadku wydatki zostały prawidłowo przypisane do lit. b wskaźnika nexus jako koszty nabycia wyników prac B+R od podmiotów niepowiązanych, natomiast w drugim do lit. d jako koszty nabycia kwalifikowanego prawa własności intelektualnej. Takie podejście odpowiada rzeczywistości charakterowi tych transakcji oraz pozwala właściwie odzwierciedlić udział podatnika w procesie wytwarzania kwalifikowanego IP.

Interpretacja ma również istotne znaczenie z punktu widzenia stosowania preferencji IP Box w praktyce. Organ jednoznacznie potwierdził, że programy komputerowe wytwarzane, rozwijane lub ulepszone przez podatnika mogą stanowić kwalifikowane prawa własności intelektualnej, a dochody uzyskiwane z ich sprzedaży, licencjonowania lub uwzględnienia w cenie świadczonych usług mogą korzystać z preferencyjnej stawki 5% CIT. Jednocześnie podkreślono znaczenie prawidłowo prowadzonej

ewidencji, umożliwiającej wyodrębnienie poszczególnych kwalifikowanych praw własności intelektualnej oraz przypisanie do nich odpowiednich przychodów i kosztów.

Z perspektywy praktyki gospodarczej interpretacja ta stanowi ważne potwierdzenie, że korzystanie z preferencji IP Box jest możliwe także w przypadku projektów realizowanych w modelu rozproszonym, w którym część prac wykonywana jest przez zewnętrznych specjalistów. Kluczowe znaczenie ma bowiem rzeczywisty udział podatnika w procesie tworzenia i rozwijania oprogramowania oraz odpowiednie dokumentowanie prowadzonych prac. W konsekwencji interpretacja ta zwiększa pewność podatkową przedsiębiorstw technologicznych i może stanowić cenną wskazówkę dla podmiotów planujących zastosowanie preferencji IP Box w podobnych modelach działalności.

MATEUSZ KSIĄŻEK
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Zakres pełnomocnictwa do reprezentowania strony w postępowaniu sądowoadministracyjnym przed sądem I instancji w dalszym postępowaniu - uchwała 7 sędziów , wyrok NSA z 2 marca 2026 r., sygn. III OPS 3/25	9
Podatnik ma prawo do oprocentowania nadpłaty powstałej na skutek długoterminowego opóźnienia w wydaniu decyzji APA , wyrok NSA z 4 marca 2026 r., sygn. II FSK 1022/25	9
Wpłata przez spółkę wynagrodzenia za nabycie usługi wynajmu środowisk deweloperskich i testowych skutkuje obowiązkiem poboru podatku u źródła , wyrok NSA z 4 marca 2026 r., sygn. II FSK 757/23	9
Kwestia oceny, czy wydzielony projekt deweloperski w budowie stanowi ZCP w rozumieniu art. 2 pkt 27e ustawy VAT , wyrok NSA z 26 lutego 2026 r., sygn. I FSK 1805/24	9
Wydatki (np. pożyczki) sfinansowane z zysków pochodzących z lat poprzedzających wybór ryczału od dochodów spółek nie podlegają opodatkowaniu CIT estońskim , wyrok NSA z 25 lutego 2026 r., sygn. II FSK 733/23	10
Spółka komunalna prowadząca działalność gospodarczą nie jest wyłączona z grona podatników VAT na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy VAT. Rekompensaty na pokrycie strat takiej spółki nie stanowią wynagrodzenia za usługi i nie powodują obowiązku wystawienia faktury , wyrok NSA z 25 lutego 2026 r., sygn. I FSK 143/22	10
Zakres przedmiotowy zawartego w art. 101 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. sformułowania „nabycie prawa do rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel” , wyrok NSA z 24 lutego 2026 r., sygn. I FSK 466/24	10

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia oceny czy wydatki ponoszone przez spółkę związane z pozyskaniem finansowania zewnętrznego przez jej spółki zależne stanowią koszty uzyskania przychodów, wyrok WSA w Warszawie z 5 marca 2026 r., sygn. III SA/Wa 2374/25	11
Wydatek na zapłatę przez agencją celną, pełniącą funkcję przedstawiciela pośredniego, należności celnych wynikających z nałożenia cła antidumpingowego na towary importowane z Chin (a błędnie zadeklarowane jako import z Indii) nie może stanowić kosztu podatkowego, wyrok WSA w Poznaniu z 3 marca 2026 r., sygn. I SA/Po 810/25	11
Przesłanki uznania wyodrębnionego działu nieruchomościowego za ZCP na gruncie art. 2 pkt 27e ustawy VAT, wyrok WSA w Poznaniu z 26 lutego 2026 r., sygn. I SA/Po 893/25	11
Kwestia oceny czy wniesienie do fundacji rodzinnej działalności nieruchomościowej stanowi zbycie ZCP w rozumieniu art. 2 pkt 27e ustawy VAT, wyrok WSA w Krakowie z 23 lutego 2026 r., sygn. SA/Kr 24/26	11

Zakres pełnomocnictwa do reprezentowania strony w postępowaniu sądownoadministracyjnym przed sądem I instancji w dalszym postępowaniu - uchwała 7 sędziów, wyrok NSA z 2 marca 2026 r., sygn. III OPS 3/25

Zgodnie z art. 37 § 1, art. 46 § 3, art. 175 § 1 oraz art. 194 § 4 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi pełnomocnictwo do reprezentowania strony w postępowaniu sądownoadministracyjnym przed sądem pierwszej instancji nie uprawnia do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej oraz zażalenia na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną.

Podatnik ma prawo do oprocentowania nadpłaty powstałej na skutek długoterminowego opóźnienia w wydaniu decyzji APA, wyrok NSA z 4 marca 2026 r., sygn. II FSK 1022/25

Fakt, że Ordynacja Podatkowa nie określa terminu zwrotu oprocentowania wskutek długoterminowego opóźnienia w wydaniu decyzji APA nie oznacza, że takie oprocentowanie nie powinno zostać podatnikowi przyznane zgodnie z treścią art. 78 § 3 Ordynacji Podatkowej. Brak regulacji dotyczącej terminu zwrotu omawianej nadpłaty w art. 77 Ordynacji Podatkowej i okresu naliczania oprocentowania w art. 78 § 3-5 Ordynacji Podatkowej wskutek wydania opóźnionego ponad sześć miesięcy porozumienia APA nie neguje istnienia uprawnień podatnika do oprocentowania nadpłaty. Podatnik pozbawiony był wskutek działania organów podatkowych możliwości korzystania ze swoich środków. Tym samym brak wskazania wprost w art. 78 § 3 Ordynacji Podatkowej, że oprocentowanie nadpłaty przysługuje od dnia jej powstania również w omawianym przypadku stanowi niezgodną z porządkiem konstytucyjnym lukę w przepisach.

Lukę tę należy wypełnić w drodze wykładni z zastosowaniem analogii. Przyczyną wprowadzenia art. 77 i art. 78 Ordynacji Podatkowej do ustawy była konieczność zapewnienia możliwości odzyskania kwot zapłaconych nienależnie z tytułu zobowiązań podatkowych wraz z odsetkami, jeśli do powstania nadpłaty lub opóźnienia w jej zwrocie przyczyniły się organy podatkowe. Uzasadnia to w pełni objęcie naka-

zem wypłaty odsetek także te nadpłaty, które powstały wskutek wydania po ustawowym terminie porozumienia APA. Właściwe jest przyznanie oprocentowania od chwili złożenia wniosku o wszczęcie procedury wydawania APA i blokady rozliczania kosztów uzyskania przychodów, a nie dopiero po upływie 6 miesięcy po upływie terminu wydawania decyzji APA. Okresem końcowym naliczania oprocentowania jest chwila wydania decyzji APA. Z chwilą bowiem uzyskania decyzji APA podatnik posiadał już niezbędne uprawnienia procesowe do ubiegania się o zwrot nadpłaty wraz ze stosownym oprocentowaniem.

Wypłata przez spółkę wynagrodzenia za nabycie usługi wynajmu środowisk deweloperskich i testowych skutkuje obowiązkiem poboru podatku u źródła, wyrok NSA z 4 marca 2026 r., sygn. II FSK 757/23

Pojęcie „urządzenia przemysłowego”, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT oraz w art. 12 ust. 3 polsko-niemieckiej umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania należy interpretować szeroko, uwzględniając dynamiczny postęp technologiczny oraz funkcjonalny cel świadczonej usługi. W konsekwencji wypłata wynagrodzenia za wynajem środowisk deweloperskich i testowych, których realizacja jest nierozzerwalnie związana z wykorzystaniem infrastruktury sprzętowej (serwerów), stanowi należność za użytkowanie urządzenia przemysłowego, co skutkuje obowiązkiem poboru podatku u źródła.

Kwestia oceny, czy wydzielony projekt deweloperski w budowie stanowi ZCP w rozumieniu art. 2 pkt 27e ustawy VAT, wyrok NSA z 26 lutego 2026 r., sygn. I FSK 1805/24

W analizowanej sprawie nie sposób kwestionować - jak uczynił to organ - funkcjonalną więź między składnikami majątkowymi i niemajątkowymi (w tym zobowiązaniami) przypisanymi do działalności przenoszonych (projekt polegający na budowie budynku biurowo-usługowego wraz z garażem podziemnym, drogami wewnętrznymi oraz niezbędną infrastrukturą techniczną), a także możliwość faktycznego i samodzielnego prowadzenia (kontynuowania) działalności gospodarczej i realizacji samodzielnego

celu gospodarczego w ramach działalności przenoszonej. Tym samym wydzielana ze spółki dzielonej i przejmowana przez spółkę przejmującą działalność przenoszona stanowi ZCP w rozumieniu art. 2 pkt 27e ustawy VAT. W konsekwencji opisana transakcja nie będzie podlegać opodatkowaniu VAT na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy VAT.

Wydatki (np. pożyczki) sfinansowane z zysków pochodzących z lat poprzedzających wybór ryczałtu od dochodów spółek nie podlegają opodatkowaniu CIT estońskim, wyrok NSA z 25 lutego 2026 r., sygn. II FSK 733/23

Opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek (tzw. estońskim CIT) podlegają wyłącznie zyski wypracowane w okresie, w którym podatnik korzystał z tej formy opodatkowania. W konsekwencji, wydatki (np. pożyczki) sfinansowane z zysków pochodzących z lat poprzedzających wybór ryczałtu nie podlegają opodatkowaniu CIT estońskim.

Spółka komunalna prowadząca działalność gospodarczą nie jest wyłączona z grona podatników VAT na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy VAT. Rekompensaty na pokrycie strat takiej spółki nie stanowią wynagrodzenia za usługi i nie powodują obowiązku wystawienia faktury, wyrok NSA z 25 lutego 2026 r., sygn. I FSK 143/22

Spółka komunalna (której 100% udziałowcem jest gmina) wykonująca zadania własne gminy, ale prowadząca działalność gospodarczą nie jest wyłączona z grona podatników VAT na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy VAT. Spółka taka nie pełni funkcji organu władzy publicznej. Wyrok 7 sędziów NSA z 22 września 2025 r. (sygn. I FSK 678/21) nie może znaleźć zastosowania w takiej sytuacji, bowiem zapadł w specyficznym stanie faktycznym, tj. dotyczył spółki komunalnej powołanej wyłącznie do wykonywania jednego zadania publicznego. Spółka komunalna, która prowadzi działalność gospodarczą nie może być traktowana jako organ władzy publicznej w rozumieniu art. 15 ust. 6 ustawy VAT.

Rekompensaty/dopłaty, które otrzymuje gminna spółka komunalna nie stanowią wynagrodzenia za świadczone usługi. Spółka komunalna nie otrzymuje wynagrodze-

nia wynikającego z umowy zawartej z gminą, a otrzymuje jedynie rekompensatę na pokrycie strat związanych z funkcjonowaniem tejże spółki komunalnej, realizującej zadania własne gminy określone w ustawie o samorządzie gminnym. W tym zakresie odwołując się m.in. do wyroku TSUE z 8 maja 2025 r. w sprawie C-615/23 (PKS Gdynia S.A. z siedzibą w Gdyni), należy uznać, że tych rekompensat/dopłat nie można traktować jako wynagrodzenia za świadczone usługi, a co za tym idzie spółka nie będzie miała obowiązku wystawiać faktur.

Zakres przedmiotowy zawartego w art. 101 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. sformułowania „nabycie prawa do rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel”, wyrok NSA z 24 lutego 2026 r., sygn. I FSK 466/24

Za nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, można uznać tylko takie formy przeniesienia władztwa ekonomicznego nad tym samochodem, które można uznać za przeniesienie posiadania samoistnego towaru, tzn. gdy posiadacz samoistny „wykonuje uprawnienia” składające się na treść prawa własności, czyli korzysta z rzeczy z wyłączeniem innych osób, pobiera pożytki i dochody, a także uważa się za uprawnionego do rozporządzania tą rzeczą. Przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel, wspierając się rozumieniem art. 7 ust. 1 ustawy VAT, obejmuje przeniesienie własności towaru w sensie prawnym (cywilistycznym) oraz przeniesienie władztwa ekonomicznego nad tym towarem, dokonane przez dostawcę, który władał nim jako posiadacz samoistny (jak właściciel), i w następstwie którego nabywca może tym towarem rozporządzać jak właściciel, tzn. korzystać z niego z wyłączeniem innych osób, pobierać pożytki i inne dochody, mieć możliwość przetwarzania go, zużycia, a nawet zniszczenia, a także dokonywać w stosunku do niego czynności prawnych. Powyższe rozumienie zawartego w art. 101 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. sformułowania „nabycie prawa do rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel” nie obejmuje stosunku najmu opisanego w niniejszej sprawie. Skoro w przypadku najmu samochodów osobowych nie dochodzi do nabycia prawa do rozporządzania towarami jak właściciel, to po stronie spółki nie powstaje obowiązek zapłaty podatku akcyzowego.

Kwestia oceny czy wydatki ponoszone przez spółkę związane z pozyskaniem finansowania zewnętrznego przez jej spółki zależne stanowią koszty uzyskania przychodów, wyrok WSA w Warszawie z 5 marca 2026 r., sygn. III SA/Wa 2374/25

Koszty ponoszone przez spółkę (udziałowca) związane z pozyskaniem finansowania zewnętrznego lub zabezpieczeniem transakcji hedgingowych dla zależnych spółek celowych są związane z działalnością operacyjną i ryzykiem gospodarczym odrębnych podmiotów prawnych i pozostają w związku ze statusem właścicielskim udziałowca, a nie z jego własną działalnością generującą przychody opodatkowane. W konsekwencji wydatek poniesiony przez spółkę na wynagrodzenie wypłacone na rzecz drugiego udziałowca w związku z doprowadzeniem do zawarcia przez spółki celowe ww. transakcji, nie może zostać zaliczony do kosztów uzyskania przychodów spółki, ponieważ nie spełnia przesłanki związku z przychodem wynikającej z art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Wydatek na zapłatę przez agencją celną, pełniącą funkcję przedstawiciela pośredniego, należności celnych wynikających z nałożenia cła antidumpingowego na towary importowane z Chin (a błędnie zadeklarowane jako import z Indii) nie może stanowić kosztu podatkowego, wyrok WSA w Poznaniu z 3 marca 2026 r., sygn. I SA/Po 810/25

Wydatek na zapłatę przez spółkę, będącą agencją celną i pełniącą funkcję przedstawiciela pośredniego należności celnych wynikających z nałożenia cła antidumpingowego na towary importowane z Chin (a błędnie zadeklarowane jako import z Indii) nie może stanowić jej kosztu podatkowego w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT. Dług celny wynikający z nieprawidłowego zadeklarowania kraju importu nie jest związany z uzyskaniem przychodu spółki (agencji celnej), nie jest on wydatkiem poniesionym w celu osiągnięcia przychodu przez agencję celną. Cło antidumpingowe jest związane z przychodami osiąganymi przez importera, a nie przez spółkę jako agencję celną. A zatem, pomimo że zapłata tego długu celnego jest związana z działalnością gospodarczą spółki jako agencji celnej, to jednak nie ma ona związku z osiąganymi przez agencję przychodami.

Przesłanki uznania wyodrębnionego działu nieruchomościowego za ZCP na gruncie art. 2 pkt 27e ustawy VAT, wyrok WSA w Poznaniu z 26 lutego 2026 r., sygn. I SA/Po 893/25

Brak możliwości prowadzenia przez spółkę działalności produkcyjnej bez wynajęcia części nieruchomości od spółki przejmującej dział nieruchomościowy nie wyklucza uznania wydzielanego działu nieruchomościowego za ZCP w rozumieniu art. 2 pkt 27e ustawy VAT. Okoliczność ta wskazuje jedynie na potencjalny brak samodzielności funkcjonalnej pozostałej części przedsiębiorstwa, nie odbierając tej cechy wydzielanemu działowi, który jako odrębna masa majątkowa (obejmująca grunty, budynki oraz prawa i obowiązki z umów najmu i administrowania) jest zdolny do samodzielnego prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na komercyjnym wykorzystywaniu nieruchomości.

Kwestia oceny czy wniesienie do fundacji rodzinnej działalności nieruchomościowej stanowi zbycie ZCP w rozumieniu art. 2 pkt 27e ustawy VAT, wyrok WSA w Krakowie z 23 lutego 2026 r., sygn. SA/Kr 24/26

Przychylić należy się do stanowiska podatnika, że wniesienie do fundacji rodzinnej zespołu składników materialnych i niematerialnych, obejmującego udział w nieruchomości wraz z przypisanymi do niego umowami (najmu, dzierżawy, leasingu, zarządzania), stanowi zbycie ZCP w rozumieniu art. 2 pkt 27e ustawy VAT, o ile na dzień transakcji zespół ten pozwala nabywcy na samodzielną kontynuację dotychczasowej aktywności gospodarczej zbywcy.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego, o których mowa w art. 105 pkt 1a lit. a i pkt 1b ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. na samochody osobowe określone mianem „miękką hybryda” (MHEV), interpretacja ogólna MF z 26 lutego 2026 r., sygn. PAD6.8101.1.2026	14
Wynagrodzenie wypłacane przez kontrahentów w związku z anulowaniem zamówienia (zlecenia transportowego) stanowi wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 2 marca 2026 r., sygn. 0111-KDIB-3-1.4012.877.2025.2.MG	14
Przesłanki wyłączenia ZCP z opodatkowania VAT na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB-3-3.4012.41.2026.3.PJ	14
Proces akceptacji faktury w KSeF wystawianej w ramach samofakturowania, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 lutego 2026 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.874.2025.2.KK	15
Kwestia opodatkowania VAT otrzymanej kwoty pieniężnej (kaucji) związanej z wydaniem opakowań zwrotnych (skrzynek), interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 lutego 2026 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.941.2025.1.AKR	15
Ustalenie podstawy opodatkowania VAT w przypadku dostawy budynku akademika wraz z wyposażeniem. Możliwość wystawienia faktury, w której osobną pozycją będzie wartość wyposażenia meblowego i sprzętowego niezwiązanego trwale z konstrukcją budynku, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 24 lutego 2026 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.726.2025.2.APR	16

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Usługi inspekcji technicznych nie stanowią usług wymienionych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 24 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB-1-2.4010.660.2025.2.AK	17
Możliwość zaliczenia faktur wystawionych poza KSeF do kosztów uzyskania przychodu , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB-1-3.4010.23.2026.2.ZK	17
Rozliczenie faktury korygującej in minus wystawionej w tzw. trybach offline, tj. w myśl art. 106nda ust. 1 ustawy VAT (tzw. tryb offline24), art. 106nf ust. 1 ustawy VAT (tzw. tryb awaryjny) lub art. 106nh ust. 1 ustawy VAT (tzw. tryb niedostępności systemu) , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 lutego 2026 r., sygn. 0113-KDIPT-1-3.4012.1108.2025.1.ALN	17
Kwestia uznania części majątku przeznaczonej do prowadzenia działalności w zakresie administrowania i najmu nieruchomości za ZCP na gruncie VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 lutego 2026 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.1183.2025.3.RG	18
Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT dla czynności wypłaty rekompensaty z tytułu niewyprodukowania energii elektrycznej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lutego 2026 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.726.2025.1.MK	19
Kwestia rozpoznania czynności opodatkowanych VAT na terytorium kraju w związku z nabyciem i sprzedażą ropy naftowej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lutego 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.394.2021.12.RM	19

Kwestia stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego, o których mowa w art. 105 pkt 1a lit. a i pkt 1b ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. na samochody osobowe określane mianem „miękką hybryda” (MHEV), interpretacja ogólna MF z 26 lutego 2026 r., sygn. PAD6.8101.1.2026

Jeżeli w samochodzie osobowym określonym mianem „miękkiej hybrydy” do jego napędu wykorzystywane są współdziałające ze sobą dwa rodzaje silników, tj. silnik spalinowy i silnik elektryczny, przy zastosowaniu wykładni językowej należy przyjąć, że są to samochody o hybrydowym napędzie spalinowo-elektrycznym, do których mają zastosowanie obniżone stawki podatku akcyzowego, o których mowa w art. 105 pkt 1a lit. a oraz pkt 1b ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. Tym samym wymogi art. 105 pkt 1a lit. a oraz pkt 1b ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. spełnia taki pojazd, w którym ruch stanowi bezpośrednią konsekwencją pracy co najmniej dwóch różnych silników (spalinowego i elektrycznego). W tym kontekście dwa silniki, czyli spalinowy i elektryczny muszą współistnieć i składać się na napęd samochodu. Jednakże silniki te nie muszą wykazywać się samodzielnością na tyle, by niezależnie od siebie umożliwiały wprowadzenie pojazdu w ruch i kontynuowanie jazdy.

W związku z tym, jeśli w pojazdach typu „miękką hybryda” obok silnika spalinowego znajduje się silnik elektryczny, który go jedynie wspiera, to jest to wystarczające dla spełnienia przesłanki o posiadaniu napędu spalinowo-elektrycznego i możliwości skorzystania z obniżonych stawek podatku akcyzowego, o których mowa w art. 105 pkt 1a lit. a oraz pkt 1b ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. Podsumowując, należy podkreślić, że kod Nomenklatury Scalonej nie ma znaczenia na etapie rozstrzygnięcia o zastosowaniu obniżonych stawek podatku akcyzowego, o których mowa w art. 105 pkt 1a lit. a i pkt 1b ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r.

Wynagrodzenie wypłacane przez kontrahentów w związku z anulowaniem zamówienia (zlecenia transportowego) stanowi wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 2 marca 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.877.2025.2.MG

Wynagrodzenie wypłacane spółce przez kontrahentów w związku z anulowaniem zamówienia (zlecenia transportowego) - zarówno po rozpoczęciu usługi, jak i przed rozpoczęciem świadczenia usługi - czyli odstąpieniem od umowy stanowi wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT, opodatkowane VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. W konsekwencji świadczone usługi powinny zostać udokumentowane fakturą z uwzględnieniem przepisów ustawy VAT dotyczących miejsca świadczenia usługi.

Dodatkowe opłaty związane z przestojem pojazdu, czyli dodatkowe koszty związane z opóźnieniem realizacji usługi, które mogą obejmować koszty związane z zatrzymaniem środka transportu (utracony czas pracy kierowcy i pojazdu), ewentualne dodatkowe opłaty parkingowe lub koszty przestoju, należy traktować jako element usługi transportowej świadczonej przez spółkę na rzecz kontrahentów. Dodatkowe koszty związane z opóźnieniem realizacji usługi, które mogą obejmować koszty związane z zatrzymaniem środka transportu (utracony czas pracy kierowcy i pojazdu), ewentualne dodatkowe opłaty parkingowe lub koszty przestoju są przewidziane w stosunku zobowiązaniowym stron jako koszty podlegające zwrotowi w przypadku ich poniesienia.

Ponadto należy również zwrócić uwagę na fakt, iż strony w umowach (zamówieniach) określają, co jest przedmiotem sprzedaży. Jeżeli przedmiotem sprzedaży jest usługa, wówczas nie można z niej wyłączyć poszczególnych elementów kosztów do odrębnej sprzedaży, ponieważ obrotem podatnika jest uzgodniona kwota za wykonanie określonej usługi, bez względu na jej poszczególne elementy. Wyliczenie, co składa się na wykonaną usługę ma istotne znaczenie informacyjne przy ustalaniu ceny, jednak nie może uzasadniać odrębnego kwalifikowania poszczególnych elementów zawartych w tym wyliczeniu (dla celów podatkowych).

Reasumując, w sytuacji zrealizowania usługi transportowej, dodatkowe koszty postoju poniesione podczas jej świadczenia przez spółkę powinny być traktowane jako element wynagrodzenia z tytułu świadczonej kompleksowej usługi. Tym samym, podlegają opodatkowaniu VAT według stawki właściwej dla usług transportowych, z uwzględ-

nieniem przepisów dotyczących miejsca świadczenia usługi.

Przesłanki wyłączenia ZCP z opodatkowania VAT na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.41.2026.3.PJ

Aby zbycie (w tym aport lub wydzielenie działalności do innej spółki) ZCP mogło być wyłączone z opodatkowania na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy VAT istotne jest, aby nabywca (podmiot przejmujący) mógł i miał zamiar kontynuować działalność, do której wykorzystywany był ten zespół składników materialnych i niematerialnych w dotychczasowym przedsiębiorstwie. Kontynuowanie działalności gospodarczej przy zbyciu przedsiębiorstwa lub ZCP należy rozumieć, jako sytuację, w której nabywca w związku z dokonaniem nabyciem nadal prowadzi przedsiębiorstwo. Przy czym nie chodzi tu o prowadzenie jakiegokolwiek działalności z wykorzystaniem składników nabytego przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, a o prowadzenie nabytego przedsiębiorstwa. Pion B., na moment składania wniosku o wydanie interpretacji, jest wydzierzawiony na rzecz podmiotu trzeciego - X., a po podziale dzierżawa pionu B. będzie kontynuowana. Zatem spółka przejmująca będzie kontynuowała działalność w zakresie dzierżawy pionu B., a więc działalność prowadzoną przed wydzieleniem przez spółkę dzieloną. W konsekwencji dokonanie opisanego we wniosku wydzielenia będzie wyłączone z zakresu opodatkowania VAT, na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy VAT.

Proces akceptacji faktury w KSeF wystawianej w ramach samofakturowania, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 lutego 2026 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.874.2025.2.KK

Po wprowadzeniu obligatoryjnego KSeF, proces akceptacji/zatwierdzania faktur wystawionych przez spółkę w imieniu i na rzecz podwykonawców powinien odbywać się przed wprowadzeniem przez spółkę faktur do KSeF.

Spółce nie przysługuje/nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego z faktur podwykonawców, wystawionych przez spółkę w ramach sa-

mofakturowania, w przypadku, gdy proces zatwierdzania faktur przez podwykonawców będzie się odbywał po wprowadzeniu faktury do KSeF.

Proces akceptacji projektu faktur w PDF opisany w stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym (tzn. w przypadku, gdy podwykonawcy będą akceptować projekty faktur, które nie będą zawierać numeru KSeF, numeru faktury i daty jej wystawienia) jest/będzie niezgodny z przepisami ustawy VAT. Spółce nie przysługuje/nie będzie przysługiwać prawo do odliczenia VAT naliczonego z faktur wystawionych przy użyciu KSeF, lecz potwierdzonych przez podwykonawców przed ich wprowadzeniem do KSeF, na podstawie projektu faktury w PDF opisanego w stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym.

Po wprowadzeniu faktury do KSeF, w przypadku stwierdzenia, że faktura wystawiona przez spółkę w imieniu i na rzecz podwykonawcy w ramach samofakturowania zawiera błędy, o których mowa w art. 106j ust. 1 ustawy VAT, spółka powinna wystawić odpowiednią fakturę korygującą.

Kwestia opodatkowania VAT otrzymanej kwoty pieniężnej (kaucji) związanej z wydaniem opakowań zwrotnych (skrzynek), interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 lutego 2026 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.941.2025.1.AKR

W przedmiotowej sprawie, pobierana przez spółkę kwota pieniężna za wydanie opakowań zwrotnych (skrzynek) stanowi formę zabezpieczenia dokonania zwrotu skrzynek przez klientów. Przekazywanie przez spółkę skrzynek klientom i uzyskiwanie z tego tytułu określonej w umowie opłaty jest czynnością niepodlegającą opodatkowaniu VAT, pod warunkiem, że klienci zwrócą skrzynki. Jednakże w sytuacji, gdy opakowania zwrotne (skrzynki) nie zostaną zwrócone przez klientów w ustalonym pomiędzy stronami terminie, to podlegają one opodatkowaniu tak jak dostawa towarów (należy uznać, że dochodzi do wydania opakowania). Wówczas, spółka jest zobowiązana do podwyższenia podstawy opodatkowania z tytułu sprzedawanych towarów o wartość niezwróconych skrzynek.

Podsumowując, przekazanie przez spółkę skrzynek klientom i otrzymanie kwoty pie-

nieżnej (kaucji) nie podlega/nie będzie podlegać opodatkowaniu VAT w sytuacji, gdy skrzynki są/będą przez klientów zwrócone. Natomiast w sytuacji, gdy skrzynki nie są/nie będą zwracane przez klientów, wówczas dochodzi do czynności traktowanej na równi z transakcją sprzedaży skrzynek, co stanowi czynność podlegającą opodatkowaniu VAT. W konsekwencji spółka jest/będzie zobowiązana podwyższyć podstawę opodatkowania z tytułu sprzedawanych towarów o wartość niezwróconych skrzynek.

Ustalenie podstawy opodatkowania VAT w przypadku dostawy budynku akademika wraz z wyposażeniem. Możliwość wystawienia faktury, w której osobną pozycją będzie wartość wyposażenia meblowego i sprzętowego niezwiązanego trwale z konstrukcją budynku, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 24 lutego 2026 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.726.2025.2.APR

Wszelkie elementy wyposażenia, które zostały połączone z budynkiem w sposób trwały, będąc jego częściami składowymi stanowią nierozdzielalną część tego budynku. Nie można zatem przenieść prawa do rozporządzenia tym budynkiem bez przenoszenia własności jego części składowych. Czynność dostawy budynku i związanych z nim trwale elementów składowych będzie zatem jedną czynnością dostawy budynku podlegającą opodatkowaniu na zasadach właściwych dla dostawy budynku. Takiego związku nie wykazują jednak te rzeczy, które nie są z budynkiem połączone w sposób trwały.

Zasad opodatkowania VAT dla dostawy budynku nie można zatem bezprawnie rozszerzać na dostawę elementów, które nie są nierozdzielalnie związane z konstrukcją budynku, a jedynie umożliwiają czy ułatwiają prawidłowe (zgodne z przeznaczeniem obiektu mieszkaniowego) funkcjonowanie osób w nim przebywających. Elementy wyposażenia budynku, które nie są w sposób trwały związane z bryłą budynku, jako mogące być odłączone bez uszkodzenia lub istotnej zmiany całości albo bez uszkodzenia lub istotnej zmiany przedmiotu odłączonego, stanowią wyposażenie niebędące częściami składowymi budynku i winny zostać opodatkowane odrębnie od dostawy budynku, według zasad właściwych dla dostawy danego rodzaju towaru.

W ramach przedmiotu umowy spółka zobligowana była do dostawy (wybudowania) budynku kompleksowo, wraz z jego wykończeniem „pod klucz” z pełnym wyposażeniem meblowym. Wyposażenie składało się na wyposażenie trwale związane z konstrukcją budynku oraz wyposażenie pozostałe, tzw. ruchome. Montaż poszczególnych elementów wyposażenia trwałego nastąpił z wykorzystaniem w sposób istotny elementów konstrukcyjnych budynku. Brak jest możliwości demontażu ww. bez uszkodzenia konstrukcji budynku. Natomiast w odniesieniu do wyposażenia pozostałego (ruchomego) montaż nie nastąpił z wykorzystaniem w sposób istotny elementów konstrukcyjnych budynku. Jego demontaż nie spowoduje uszkodzenia konstrukcji budynku.

Zatem w analizowanej sprawie występują odrębne czynności podlegające opodatkowaniu VAT, tj.: dostawa (wykonanie) budynku wraz z wyposażeniem trwale związanym z konstrukcją budynku oraz dostawa wyposażenia meblowego i sprzętowego niezwiązanego trwale z konstrukcją budynku. Wskazane wyposażenie ruchome nie stanowi części składowej obiektu budowlanego, zachowuje samodzielną funkcję użytkową oraz może być przedmiotem odrębnego obrotu gospodarczego. Tym samym brak jest podstaw do uznania, że jego dostawa stanowi element jednej, niepodzielnej czynności w postaci świadczenia kompleksowego. W konsekwencji spółka jest zobowiązana do odrębnego ustalenia podstawy opodatkowania VAT dla dostawy budynku akademika wraz z wyposażeniem trwale związanym z jego konstrukcją oraz dla dostawy wyposażenia ruchomego.

Spółka jest zobowiązana do odrębnego ustalenia podstawy opodatkowania dla dostawy budynku akademika wraz z wyposażeniem trwale związanym z jego konstrukcją oraz dla dostawy wyposażenia ruchomego. Zatem z dokumentu poświadczającego dokonanie określonych dostaw musi jednoznacznie wynikać, że przedmiotem transakcji są dwie odrębne usługi. Zatem na fakturze dokumentującej dostawę budynku wraz z wyposażeniem trwale związanym z konstrukcją budynku oraz dostawę wyposażenia meblowego i sprzętowego niezwiązanego trwale z konstrukcją budynku - w tej jej części, która zawiera elementy

obligatoryjne w świetle przepisów prawa - powinny widnieć dwie odrębne pozycje, odnoszące się do dokonanych dostaw dokonywanych na rzecz zamawiającego. Tym samym spółka jest zobowiązana do wyodrębnienia na wystawionej fakturze ceny za dostawę wyposażenia meblowego i sprzętowego niezwiązanego trwale z konstrukcją budynku oraz zastosowania właściwej stawki VAT wobec tej dostawy.

Usługi inspekcji technicznych nie stanowią usług wymienionych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 24 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.660.2025.2.AK

Usługi inspekcji technicznej nie stanowią świadczeń o podobnym charakterze do świadczeń zarządzania i kontroli ani też do żadnych ze świadczeń wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT. Biorąc pod uwagę powyższe, nabywane od kontrahentów usługi inspekcji technicznych nie stanowią usług wymienionych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT, w związku z czym na spółce nie ciąży obowiązki poboru i zapłaty podatku u źródła, o których mowa w art. 26 ustawy CIT.

Możliwość zaliczenia faktur wystawionych poza KSeF do kosztów uzyskania przychodu, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.23.2026.2.ZK

W zakresie podatku dochodowego od osób prawnych, faktura - niezależnie od formy - stanowi podstawowy dowód potwierdzający poniesienie kosztu, który może być uznany za koszt uzyskania przychodu, o ile został on poniesiony w celu osiągnięcia, zachowania lub zabezpieczenia przychodów. Celem faktury jest przede wszystkim udokumentowanie rzeczywistego przebiegu zdarzeń gospodarczych, zarówno pod względem przedmiotu transakcji, jak i podmiotów biorących w niej udział.

Z powyższego wynika, że o prawidłowości faktur wystawianych i otrzymywanych przez podatników powinny decydować przede wszystkim ustalenia czy dokumenty te potwierdzają rzeczywiste transakcje handlowe między określonymi podmiotami. Zatem, jeśli faktura będzie zawierała elementy wymagane dla tych postaci oraz spełnione zostaną wszystkie przesłanki warunkujące

uznanie poniesionego wydatku za koszt uzyskania przychodu (m.in. zgodnie z art. 15 ust. 1 oraz z uwzględnieniem art. 16 ustawy CIT) to spółka będzie uprawniona do rozpoznania kosztów uzyskania przychodów na podstawie takiej faktury.

Zatem, spółka będzie mogła zaliczyć kwoty netto (bez VAT) wynikające z faktur zakupu do kosztów uzyskania przychodów w CIT (z uwzględnieniem ograniczeń i wyłączeń dotyczących zaliczania kosztów do kosztów uzyskania przychodów, wynikających z odpowiednich przepisów) - także w sytuacji otrzymania faktur zakupu wystawionych z naruszeniem obowiązku ich wystawienia w KSeF lub wystawionych niezgodnie z wymogami KSeF.

Rozliczenie faktury korygującej in minus wystawionej w tzw. trybach offline, tj. w myśl art. 106nda ust. 1 ustawy VAT (tzw. tryb offline24), art. 106nf ust. 1 ustawy VAT (tzw. tryb awaryjny) lub art. 106nh ust. 1 ustawy VAT (tzw. tryb niedostępności systemu), interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 lutego 2026 r., sygn. 0113-KDIPT-1-3.4012.1108.2025.1.ALN

Kwestia ujęcia faktur korygujących in minus wystawianych z powodów wskazanych w art. 29a ust. 10 pkt 1-3 ustawy VAT w trybie offline24, trybie niedostępności systemu oraz w trybie awaryjnym, została uregulowana w przepisach art. 29a ust. 13a-ust. 13c ustawy VAT. Wniosek dotyczy faktur korygujących wystawionych w tzw. trybach offline przewidzianych przepisami art. 106nda ust. 1, art. 106nf ust. 1 lub art. 106nh ust. 1 ustawy VAT. Natomiast zgodnie z obowiązującymi przepisami data wystawienia faktury w trybie offline 24, w trybie niedostępności systemu oraz w trybie awaryjnym, to data, o której mowa w art. 106e ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, wskazana przez podatnika na tej fakturze, tj. w polu P_1 struktury logicznej FA (zgodnie z treścią art. 106nda ust. 10 ustawy VAT, art. 106nf ust. 9 ustawy VAT oraz art. 106nh ust. 4 ustawy VAT). W konsekwencji - w przypadku faktur korygujących zmniejszających, dotyczących transakcji związanych ze sprzedażą energii elektrycznej i gazu, wystawionych na podstawie art. 106nda ust. 1, art. 106nf ust. 1 lub art. 106nh ust. 1 ustawy VAT (w tzw. trybach offline) oraz udostępnio-

nym nabywcom przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur, korekty dokonuje się w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym spółka prześle fakturę korygującą do Krajowego Systemu e-Faktur.

Natomiast w przypadku faktur korygujących wystawionych w ww. trybach offline, które zostaną udostępnione nabywcom w sposób inny niż przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur (poza KSeF), obniżenie podstawy opodatkowania i podatku należnego powinno nastąpić w okresie rozliczeniowym, w którym zostanie wystawiona przez spółkę faktura korygująca w ww. trybach offline, tj. w dacie, o której mowa w art. 106e ust. 1 pkt 1 ustawy VAT wskazanej przez spółkę na tej fakturze, tj. w polu P_1. W przypadku faktur korygujących wystawionych w ww. trybach offline, które zostały udostępnione nabywcom przy użyciu KSeF, korekty nie dokonuje się w rozliczeniu za okres wystawienia faktury korygującej. Zastosowanie znajdzie art. 29a ust. 13c ustawy VAT.

Kwestia uznania części majątku przeznaczonych do prowadzenia działalności w zakresie administrowania i najmu nieruchomości za ZCP na gruncie VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 lutego 2026 r., sygn. 0113-KDIPT-1-1.4012.1183.2025.3.RG

Zespół składników materialnych i niematerialnych wydzielonych ze spółki i przeznaczonych do prowadzenia działalności w zakresie administrowania i najmu nieruchomości, a następnie przeniesionych na spółkę wydziałoną, będzie stanowił ZCP ze względu na spełnienie przesłanek zawartych w art. 2 pkt 27e ustawy VAT. Z opisu sprawy wynika, że działalność w zakresie administrowania i najmu nieruchomości, jest wyodrębniona pod względem: organizacyjnym (wyodrębnienie składników majątkowych, składających się na dział medyczny i nieruchomościowy ma odzwierciedlenie w schemacie organizacyjnym spółki, z którego wynika przypisanie do działów określonych pracowników), finansowym (rachunkowość spółki prowadzona jest w taki sposób, że możliwe jest przyporządkowanie przychodów, kosztów, należności i zobowiązań do poszczególnych obszarów działalności (działalność medyczna, wynajem nieruchomości) i funkcjonalnym (po podziale, spółka dzielona będzie mogła

kontynuować swoją działalność w dotychczasowym zakresie).

Pomiędzy spółką a spółką wydziałoną zostaną zawarte umowy najmu nieruchomości, które będą obejmować nieruchomość, w której prowadzona jest przez spółkę dzieloną działalność medyczna, jak również spółka wydzialona zajmie się komercjalizacją pozostałej powierzchni. Ponieważ obecnie działy biznesu istniejące w ramach spółki nie mają podmiotowości prawnej, zawarcie między nimi takich umów przed podziałem nie jest możliwe. Ponadto zespół składników materialnych i niematerialnych związanych z działalnością nieruchomościową, który zostanie przeniesiony do spółki wydzielonej będzie posiadał, na dzień przeniesienia do spółki wydzielonej, potencjalną zdolność do działania jako niezależne przedsiębiorstwo realizujące określone zadania gospodarcze dla prowadzonej działalności nieruchomościowej. A zatem, zostaną spełnione wszystkie przesłanki do uznania zespołu składników materialnych i niematerialnych związanych z działalnością nieruchomościową, który zostanie przeniesiony do spółki wydzielonej za ZCP, o której mowa w art. 2 pkt 27e ustawy VAT.

W konsekwencji przeniesienie części majątku przeznaczonych do prowadzenia działalności w zakresie administrowania i najmu nieruchomości na spółkę wydziałoną (w której współnikami będą dotychczasowi wspólnicy spółki dzielonej - w takich samych proporcjach) będzie wyłączone spod opodatkowania VAT jako ZCP. Reasumując, reorganizacja związana z dokonaniem podziału przez wydzielenie spółki poprzez przeniesienie części majątku przeznaczonych do prowadzenia działalności w zakresie administrowania i najmu nieruchomości na spółkę wydziałoną (w której współnikami będą dotychczasowi wspólnicy spółki dzielonej - w takich samych proporcjach) będzie wyłączona spod opodatkowania podatkiem VAT jako ZCP, na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy VAT.

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT dla czynności wypłaty rekompensaty z tytułu niewyprodukowania energii elektrycznej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lutego 2026 r., sygn. 0114-KDIP-4-1.4012.726.2025.1.MK

Mając na uwadze stan faktyczny przyjęć należy, iż usługa wykonana przez spółkę nabiera cech odpłatnego świadczenia podlegającego opodatkowaniu VAT z chwilą otrzymania informacji rozliczeniowej. W momencie ograniczenia produkcji energii elektrycznej spółka nie zna wysokości przyznanej rekompensaty i nie jest w stanie tych kwot obliczyć. Zatem momentem faktycznego wykonania, a więc i momentem powstania obowiązku podatkowego jest dzień, w którym spółka zostanie poinformowana o przysługującej jej rekompensacie, a więc dzień otrzymania informacji rozliczeniowej. Opisany we wniosku sposób świadczenia usługi i mechanizm wynagrodzenia za nią wynika z umów cywilnoprawnych. Sposób postępowania w przypadku ograniczenia produkcji energii jest sprecyzowany przez przepisy prawa. Usługa wykonana przez spółkę nabiera więc cech odpłatnego świadczenia usług podlegającego opodatkowaniu VAT z chwilą otrzymania informacji rozliczeniowej.

Zatem otrzymanie informacji rozliczeniowej jest: po pierwsze - elementem świadczenia usługi polegającej w tym przypadku na powstrzymaniu się od działania (przejście tego etapu jest niezbędne, by doprowadzić do faktycznego otrzymania rekompensaty, a więc odpłatności); po drugie - niezbędne dla określenia podstawy opodatkowania, a więc zaistnienia elementu konstrukcyjnego podatku. W tym momencie zatem powstają okoliczności pozwalające ustalić wynagrodzenie za wykonaną usługę, które to wynagrodzenie w konsekwencji stanowi podstawę opodatkowania. W momencie pozyskania informacji o wysokości rekompensaty spółka może ustalić podstawę opodatkowania, zatem jest to moment powstania obowiązku podatkowego i data uzyskania informacji rozliczeniowej będzie datą wyznaczającą jego powstanie. Złożenie oświadczenia o akceptacji wysokości (kwoty) rekompensaty finansowej wskazanej w informacji rozliczeniowej w terminie późniejszym pozostaje bez znaczenia dla

określenia momentu wykonania usługi, a tym samym dla momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku VAT, którym jest dzień otrzymania tej informacji rozliczeniowej.

Złożenie oświadczenia stanowi tylko akceptację wysokości rekompensaty, natomiast potwierdzenie, że usługa miała miejsce i należyne jest za nią wynagrodzenie (rekompensata za wyłączenie lub zmniejszenie mocy farm wiatrowych i fotowoltaicznych) następuje już wcześniej w informacji rozliczeniowej. Tym samym, obowiązek podatkowy dla czynności wyłączenia albo zmniejszenia mocy fotowoltaicznych przyłączonych do krajowego systemu elektroenergetycznego, czego konsekwencją jest zaniżanie wytwarzania energii elektrycznej w tych farmach (w związku z wydaniem polecenia), za co wynagrodzeniem jest rekompensata, powstaje w dniu otrzymania informacji rozliczeniowej, zgodnie z art. 19a ust. 1 ustawy VAT.

Kwestia rozpoznania czynności opodatkowanych VAT na terytorium kraju w związku z nabyciem i sprzedażą ropy naftowej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lutego 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.394.2021.12.RM

W analizowanej sprawie, ropa będzie przesyłana z kraju trzeciego (Rosji) na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego UE lub państwa trzeciego, przez terytorium Polski. Przy czym, w trakcie tego przemieszczenia ropa będzie objęta celną procedurą tranzytu. Co istotne, procedura tranzytu nie zakończy się w Polsce. Ropa naftowa nabyta w kraju trzecim nie będzie dopuszczona do obrotu na terytorium Polski, lecz w państwie przeznaczenia (w innym kraju UE lub państwie trzecim).

Zatem, skoro zakończenie procedury tranzytu nie nastąpi w Polsce, to oznaczają, że miejscem importu ropy naftowej nie będzie Polska, lecz stosownie do art. 26a ust. 2 pkt 4 ustawy VAT terytorium państwa przeznaczenia. Przemieszczenie ropy z Rosji na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego UE lub państwa trzeciego przez przepompownię w Polsce nie będzie wiązało się ze zgłoszeniem towaru do procedury dopuszczenia do obrotu i powstaniem długu celnego, zatem w Polsce nie powstanie obowiązek podatkowy tytułu importu towarów,

który zgodnie z art. 19a ust. 9 ustawy VAT powstaje z chwilą powstania długu celnego. Tym samym, spółka nie będzie podatnikiem z tytułu importu towarów, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT zobowiązanym do rozliczenia w Polsce podatku VAT z tytułu importu towarów.

Również dostawa towaru dokonana przez spółkę na rzecz nabywcy unijnego lub spoza UE nie będzie podlegać opodatkowaniu w Polsce, tj. nie będzie stanowić WDT z Polski (gdy nabywcą jest podmiot unijny) ani eksportu towarów (gdy nabywcą jest podmiot nieunijny). Skoro bowiem, transport towa-

rów (ropy naftowej) rozpoczyna się i kończy poza terytorium Polski, i jednocześnie ropa naftowa nie jest dopuszczona do obrotu na terytorium Polski, lecz w państwie przeznaczenia (inny niż Polska kraj członkowski UE lub państwo trzecie), miejscem opodatkowania VAT nabycia i dostawy ropy naftowej dokonywanej przez spółkę na rzecz nabywcy unijnego lub nieunijnego nie jest Polska. Nabycie ropy naftowej przez spółkę w celu dokonania jej dostawy na rzecz nabywcy z kraju trzeciego lub innego niż Polska kraju UE należy uznać za rozpoczęte i zakończone poza terytorium kraju.

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl